

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1468/2021
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Душан Стојковић адвокат из ..., против тужене Јавне медијске установе „Радио телевизија Србије“ из Београда, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 46/20 од 28.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 08.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 46/20 од 28.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 46/20 од 28.05.2020. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви странака за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П4 158/18 од 12.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужени на исплату износа од 310.000,00 динара са каматом почев од дана подношења тужбе па до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати туженом износ од 8.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж4 46/20 од 28.05.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П4 158/18 од 12.12.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда, нема правних питања од општих интереса или у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису достављене правноснажне пресуде којима је на другачији начин одлучивано у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, због чега не постоји потреба да се о тужилиној ревизији одлучује ради уједначавања судске праксе. Коначно, узимајући у обзир чињенице и околности овог случаја, нема потребе ни за новим тумачењем материјалног права које су нижестепени судови применили у овом спору.

С тога је, на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Одредбом члана 214а став 4. Закона о ауторским и сродним правима („Службени гласник Републике Србије“, број 104/09 са каснијим изменама и допунама) прописано је да је ревизија увек дозвољена у споровима због повреде ауторског права, када се не односе на имовинско-правни захтев. У споровима због повреде ауторског права, када се односе на имовинско-правни захтев, о дозвољености ревизије одлучује се сходном применом члана 403. став 3. ЗПП, јер је чланом 214а став 1. Закона о ауторским и сродним правима предвиђено да се на поступак по правном леку сходно примењују одговарајуће одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Вредност предмета овог спора у побијаном делу (члан 28. став 1. ЗПП) износи 310.000,00 динара и очигледно не прелази вредност предвиђену наведеном одредбом која је меродавна за дозвољеност ревизије.

Из тог разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Захтев обе странке за накнаду трошкова поступка по ревизији није основан јер тужилца није успела у поступку по том ванредном правном леку, а трошкови одговора туженог на ревизију по оцени Врховног касационог суда нису били нужни. Због тога је, на основу члана 165. став 1. у вези са чланом 153. став 1. и чланом 154. ЗПП, одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић